

— 5) Svek vid byte. — 4) Lönligt förehafvande.
Jfr. *Fuska*, 4.

FUSKVERK, n. 5. Se *Fuskeri*, 2.

FUTTIG, a. 2. (pop. o. fam.) Se *Lumpen*.

FUTTIGHET, f. 3. (pop. o. fam.) Se *Lumpenhet*.

FUTTIGT, adv. (pop. o. fam.) På ett lumpet sätt. *Lefva f. Bära sig f. åt.*

FUTURUM, futúrum, n. pl. — *ra*. (lat.; gram.) Den form af tidsord, som uttrycker något tillkommande.

FUX, m. 2. (t. *Fuchs*, räf.) 1) Röd häst, af samma färg som räven. — 2) (tekn.) Öppningen i en reverberugn, hvarigenom lågan och röken utgå till skorstenen. — Skrifves äfv. *Fuchs*.

FUXRÖD, a. 2. Röd som räven. Äfv. *Fuchsröd*.

FUXSTO, n. 4. Sto af fuxröd färg. Äfv. *Fuchssto*.

FUXSVANSA, v. n. 1. (t. *fuchsschwänzen*) Se *Lisma*. — Äfv. *Fuchssvansa*. — *Fuxsvansande*, n. 4.

FUXSVANSÄRE, m. 5. (t. *Fuchsschwänzer*) Se *Lismare*. — Äfv. *Fuchssvansare*.

FUXSVANSERI, n. 5. Se *Liseri*. — Äfv. *Fuchssvanseri*.

FY! int. Utrop, som betecknar afsky, harm, ovilja. *F., så ful hund! F., så du bär dig åt! F., hvilken elak, otäck menniska! F. baj! F. då!* — *Syn*. Usch! Baj!

FYLGDARMÄN, m. 5. pl. Så kallades i fordnatider de stridsmän, som närmast omgäfvokonungen i striden.

FYLGIA, fyllgja, f. 1. (nord. myt.) Benämning på ett slags qvinliga skyddsandar, som troddes komma till hvarje barn, när det föddes, för att bestämma dess lefnadslopp och sedermera under hela lifvet följa (deraf namnet), ledsaga och skydda samma person.

FYLKA, fyllka, v. a. 1. Så kallades i fordnatider, att uppställa en här i slagordning. — *Fylkande*, n. 4.

FYLKE, fyllke, n. 4. (ford.) 1) Större afdelning af en krigshär, svarande mot bataljon i vår tid. — 2) Landskap, hvaröfver en fylkeskonung styrde.

FYLKESKONUNG, m. 2. Höfding, som styrde ett landskap och hade befälet öfver det krigsfolk, som deraf uppställdes till rikets försvar.

FYLLA, v. a. 2. (af *Full*) 1) Göra ett rum fullt (käril, mått, o. s. v.). *F. en så med vatten. F. en kruka med öl. F. en butelj, ett kannmått. F. en säck med säd. F. en kofferl, ett skåp med kläder.* Har äfv. stundom det ämne, hvarmed fylles, till objekt, t. ex.: *F. dricka på tunnor, säd på säckar, o. s. v.* (Fig.) *F. med ed, med ed fasta, styrka. F. i, igen, på, ut, se Ifylla, &c.* Absolut säges: *Vinden f-ller i, fyller seglen.* — 2) Göra ett antal fullt. *F. antalet, summan. Han har fyllt tio år, hunnit till en ålder af fulla tio år. F. bristen, tillägga hvad som brister, felas i mängd eller myckenhet.*

— 3) Helt och hållet, fullt upptaga ett rum. *Han f-ller stolen fullkomligt. Vinden f-ller seglen, håller dem stinna.* (Fig.) *F. sin plats, väl uppfylla sina åligganden. F. ens rum, plats, väl sköta de sysslor, åligganden o. s. v., som förut tillhört en annan.* — *Syn*. Uppfylla. — 4) (kök.) se *Färsera*. — 5) (fig. pop. o. fam.) Berusa med starka drycker. *F. någon med brännvin.* — *Syn*. Se *Berusa*, 1. — *F. sig, v. r. 1)* Blifva full. — 2) Berusa sig. *F. sig med vin, brännvin.*

FYLLA, f. 1. sing. (fam.) Rus. *I f-n*, äfv. *i f-n och villan*, under ruset.

FYLLANDE, n. 4. Handlingen, då man fyller; händelsen, omständigheten, att något fylles.

FYLLBOBBA, FYLLBYTTA, f. 1. (fam.) Se *Fyllkaja*.

FYLLBULT, m. 2. Se *Fyllhund*.

FYLLE, n. 4. sing. Fullhet. *Månen är i sitt f.*, det är fullmåne.

FYLLEKO, f. 3. pl. — *kor*. (fam.) Se *Fyllkaja*.

FYLLELSE, f. 5. (gam.; bibl.) *F. och tårar*, hård och blöt frukt.

FYLLERI, n. 3. 1) Berusadt tillstånd. *Han gjorde det i f.* — *Syn*. Se *Rus*. — 2) Vanan att omätligt förtära starka drycker, isynnerhet brännvin. — *Syn*. Se *Dryckenskap*, 1. — *Ss. F-förordning, -last*.

FYLLERIRODNAD, m. 5. Kopparröd färg i ansigtet såsom följd af fylleri.

FYLLEST, FYLLESTGÖRA, se *Tillfyllest, Tillfyllestgöra*.

FYLLHUND, m. 2. (pop. o. fam.) En, som är begifven på att supa. — *Syn*. Fyllbult, Fyllracka, Suput, Fyllsvin, Fyllpräm.

FYLLHUS, n. 5. Hus eller rum vid ett sockerbruk, der sockerlagen fylles i formarna.

FYLLIG, a. 2. (af *Full*) Som har utseende af fullhet. 1) (om kroppsdelar) Köttfull och rundad. *F-t ansigte. F-a kinder, vador.* — *Syn*. Se *Fet*. — 2) (fig.) *F-t ljud, f. ton*, som tyckes liksom fylla örat, gör på hörselorganen ett intryck af fullhet. *F. röst*, som har fylligt ton. *F. perriod*, hvars sammanfogning och slutfall göra ett intryck af fullhet. *F-t rim*, bestående af flera bokstäfver eller stafvelser, så att ett fylligt ljud deraf uppkommer.

FYLLIGHET, f. 5. Egenskapen att vara fyllig.

FYLLIGT, adv. På ett fylligt sätt. *Låta f.*, ha ett fylligt ljud.

FYLLKAJA, f. 1. (pop. o. fam.) Qvinna, begifven på att supa. — *Syn*. Fyllbytta, Fylleko, Fyllbobba, Fyllpuppa.

FYLLKORG, m. 2. (bergsbr.) Korg, hvari malmen fylles uti grufvor.

FYLLKÄRING, f. 2. (fam.) Gammal qvinna, begifven på fylleri.

FYLLNAD, m. 5. Det, hvarmed en brist fylles eller blifvit fylld. *Låta någon få sin f. i hvard som brister. Till f. i räkningen, i en arfslott. Ordet står endast som f. i versen.*

FYLLNADSDAGAR, m. 2. pl. De fem, och i skottår sex, dagar, som tillades i den fordnafranska republikanska kalendern till de, hvardera af 50 dagar bestående, tolf månaderna, för att få året fullt.

FYLLNADSORD, n. 5. Se *Flickord*.

FYLLNADSSTYCKE, n. 4. Stycke, som tje-nar till fyllnad.

FYLLNADSSUMMA, f. 1. Summa, hvarmed bristen i en annan större summa fylles.

FYLLNING, f. 2. 1) Se *Fyllande*. — 2) Det, hvarmed något fylles eller blifvit fylld. *F. under golf, på en väg.* — 3) (kok.) Se *Färs*. *F. i gäss*, sviskon, äpplen o. d., som inläggas uti gäss, när de skola stekas.

FYLLNINGSGRUS, n. 5. sing. Grus, som användes till fyllning (bem. 2).

FYLLNINGSJORD, f. 2. sing. Jord, som användes till fyllning (bem. 2).

FYLLNINGSTEN, m. 2. sing. kollektivt. Sten (kollektivt), som användes till fyllning (bem. 2).